Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pudere. Aggrediar g̃ in ei manifesta misericordia cui ē occulta iustitia. de
soluenda questione tā ingenti p̃uiris quasi ipse donauerit disputare.
Huc usq; enim p̃posita ē. ñ exposita. Cæ ponendę v̄ ei hoc sit exordium. ut
ita intelligam sic eum uolo manere idē sic eum expectare finē cōditionis
p̃pe ñ finē mundi. Q d̄ aū subdidit donec ueniā. hoc ñ solū de generali
illo q̄ resoluend ē mundus. s. etiā de hoc q̄ cotidie scōs suos uisitare
dignat aduentu accipi potē ad q̄s dic. ecce ego uobiscū sū omib dieb
Aduenire aū di. ad ēē ē incelerritate p̃cepti. Qd v̄ ait. diligis me plus his.
potē ita intelligi ut iohem hoc loco q̄ specialī dilect est ꝗ hoc plus
ceteris dñm diligebat exciperet. neq; eū in numero illoꝝ quoꝝ caritas
sub interrogatione inferiori significabat insereret. Ap v̄ iuxta misticū
sensū in petro actualis uita. in iohanne cōtēplatiua significat. utriusq;
p̃sens parte ꝗ futura. ut meminerim in hoc corruptibili corpore qd
aggrauat animā uitā nos misera uiuere. S. q̄a iā redēpti p mediatorē sum ꝗ spm sēm pign accepim. beatā uitā inspe habem. ēsire ipsa ñ dū tenem. Spes aū q̄ uidet ñ ē spes. Qd enim uidet q̄s. q̄d sperat.
Si aū qd ñ uidem speram. p̃ patientiā expectam. In malis aū quę q̄sq;
patit. ñ in bonis q̄b fruit op ē patientia. Hanc itaq; uitā de q̄ scriptū ē.
nūq̄d intēptatio ē uita humana supterrā. in qua cotidie clamam addīn
libera nos a malo. cogit homo tolerare etiā remissis peccatis. quā
uis ut in eā uenirem miseriā p̃mi fuerit causa peccati.
Productior ē enim pena quā culpa. ne parua putaret culpa sicū illa finiret. Ipena. de p̃hoc vl addemonstrationē debitę miserię. vl ademdationē labilis uitę. vl adexercitationē necessarię patientię tēporalit hominē detinet pena. ꝗ quē iā addapnationē sēpitēnā reū ñ retinet culpa. Hęc ē istoꝝ dierū q̄s in hac mortalitate agim malos
quā uis in eis diligam uidere dies bonos. Flenda q̄dē s. ñ reprehendenda cōdicio. Venit enim de ira di iusta. de q̄ scriptura loquens. homo
ingit natus exemuliere breuis uitę. Iplen ire. cū ira di ñ sit ut homini. i. p̃turbatio cōitatis animi. s. tranq̄lla iusti supplicii cōstitutio.
In hac ira sua ds ñ continens sic scriptū ē miserationes suas. p̃ter alia solatia miseroꝝ q̄ generi humano p̃bere ñ cessat. in plenitudine tēporis q̄ ipse sciebat hoc eē faciendū misit filiū suū unigenitū p̃ quē creauit uniuersa. ut manens ds fieret homo. ꝗ eēt mediator di ꝗ hominū homo. xp̃c ihc. in quē credentes plauacrū regenerationis soluto reatu omīū peccatoꝝ. Iorginalis uidelicet qd generatio trahit. cōtra quā regeneratio maxime ē instituta. ꝗ ceteroꝝ. q̄ male agendo cōtracta s liberarent adapnatione ppetua. Iuuuerent in fide ꝗ spe Icaritate. pegrinantes in hoc sclo.